

Skatteministeriet

3. februar 2020
J.nr. 2019 - 6665

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 48 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 49 af 29. januar 2020.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. januar 2020 fra KPMG Acor Tax, jf. L 48 – bilag 15.

Svar

KPMG Acor Tax (KPMG) har opstillet et eksempel, hvor et udenlandsk datterselskab har en langfristet gæld på 1 mia. kr. Gælden er optaget med henblik på finansiering af datterselskabets fabriksbygninger og produktionsapparat, og renten er variabel.

I eksemplet indgår datterselskabet en rentesikringskontrakt (fra variabel til lang fast rente). Der afholdes i år 1 renteudgifter på 30 mio. kr., mens der opnås en urealiseret gevinst på rentesikringskontrakten på 50 mio. kr. Gevinsten forudsættes modsvaret af et tab på 50 mio. kr. på rentesikringskontrakten i år 2, hvor kontrakten afvikles. Det faktiske resultat af rentesikringskontrakten udgør således 0 kr. Datterselskabet har ingen skattepligtig CFC-indkomst i år 2, bortset fra renteudgifter på 30 mio. kr. på den erhvervmæssige gæld og det nævnte tab på 50 mio. kr. på rentesikringskontrakten. Det danske moderselskab undergives således ikke CFC-beskatning i år 2.

Det forudsættes videre, at datterselskabet ikke har betalt skat i udlandet hverken i år 1 eller 2, da indkomsten i udlandet har udgjort 0 både i år 1 og 2, og da rentesikringskontrakten i udlandet beskattes efter realisationsprincippet, og den realiserede gevinst som nævnt er 0.

Endelig forudsættes det, at datterselskabet ikke i øvrigt har finansielle aktiver, og at der således ikke ville ske CFC-beskatning efter gældende regler, fordi datterselskabets finansielle aktiver udgør under 10 pct. af selskabets samlede aktiver.

KPMG anmoder om, at det bekræftes, at det danske moderselskab efter den ved L 48 foreslåede ophævelse af aktivbetingelsen for CFC-beskatning i det opstillede eksempel vil blive CFC-beskattet af datterselskabets urealiserede gevinst på 50 mio. kr. på rentesikringskontrakten i år 1, idet den skattepligtige CFC-indkomst dog nedbringes til 20 mio. kr. som følge af fradrag af datterselskabets renteudgifter.

Endvidere bedes det bekræftet, at det danske moderselskab ikke opnår fradrag for datterselskabets modsvarende tab på rentesikringskontrakten i år 2, og at det danske moderselskab således ender med at blive CFC-beskattet af datterselskabets "sikringsakt" vedrørende erhvervmæssig gæld, selv om rentesikringskontrakten realiseres, uden at der samlet har været tale om en gevinst eller tab på denne. KPMG bemærker herved, at CFC-beskatningen er en følge af udsving i markedsrenten på lånefinansiering, som hverken moderselskabet eller datterselskabet har haft indflydelse på.

KPMG anmoder endelig om, at det bekræftes, at denne CFC-beskatning er en uhensigtsmæssig merbeskatning, der er meget langt væk fra formålet med CFC-reglerne, samt at merbeskatningen kunne undgås ved samme lavskattetest og substanstest som den, der gælder for CFC-beskatning af fysiske personer.

Kommentar

Indledningsvist bemærkes, at de problemstillinger, som det af KPMG opstillede eksempel rejser, vedrører konsekvenserne af, at det ved L 48 er foreslået at ophæve den såkaldte aktivbetingelse, der efter de gældende regler er en forudsætning for beskatning efter CFC-reglerne. Ophævelsen af denne betingelse er nødvendig, da den ikke er i overensstemmelse med minimumskravene i skatteundgåelsesdirektivet.

Dernæst bemærkes, at det umiddelbart vurderes at være korrekt, at der i eksemplet vil udløses CFC-beskatning af moderselskabet af en CFC-indkomst i datterselskabet på 20 mio. kr. Dette resultat opstår imidlertid udelukkende som konsekvens af de forudsætninger og antagelser, der er opstillet af KPMG:

Det er i eksemplet forudsat, at der er tale om en rentesikringskontrakt, der løber i 2 år og afdækker risikoen ved, at den variable rente på datterselskabets gæld er højere end den langfristede faste rente. Samtidig forudsættes det, at der i år 1 er opstået en så stor forskel på den variable rente og den langsigtede faste rente, at rentesikringskontraktens værdi for datterselskabet ved årets udgang er steget 50 mio. kr. i forhold til anskaffelsessummen (der ikke er oplyst i eksemplet), hvorefter der konstateres et tilsvarende kurstab i år 2, hvor rentesikringskontrakten afvikles.

Disse forudsætninger skal endvidere sammenholdes med, at de samlede renteudgifter på den variabelt forrentede gæld af KPMG forudsættes at være 30 mio. kr. årligt i både år 1 og 2.

Hvis de i eksemplet beskrevne værdiudsving på rentesikringskontrakten skulle kunne forekomme i praksis, synes det således at forudsætte nogle helt ekstraordinære udsving i forskellen mellem den variable og den faste langsigtede rente, hvor navnlig den forventede variable rentebetaling i år 2 ved udgangen af år 1 forudsættes at være steget voldsomt i forhold til den faste langsigtede rente. Disse helt ekstraordinære udsving er ovenikøbet forudsat aldrig at have givet sig udslag i faktiske rentebetalinger (hverken i år 1 eller år 2), der blot tilnærmelsesvist kan forklare de renteudsving, der er forudsat i relation til værdiudsvingene på rentesikringskontrakten.

For at den i eksemplet beskrevne virkning skal kunne forekomme i praksis, er det endvidere i eksemplet indlagt som nødvendige forudsætninger, både at der i datterselskabets hjemland gælder et princip om realisationsbeskatning af rentesikringskontrakter, og at de almindeligt gældende betingelser for CFC-beskatning – herunder at CFC-indkomsten udgør mindst 1/3 af datterselskabets samlede indkomst – er opfyldt.

Det er derfor vurderingen, at KPMGs eksempel hviler på forudsætninger og antagelser, der gør, at det fremstår som både konstrueret og urealistisk i praksis.

Derudover bemærkes, at det er en følge af de almindelige danske regler i kursgevinstloven, at visse terminskontrakter lagerbeskattes, selv om den skattemæssige behandling af

den faktiske risiko, som søges afdækket, afhænger af en realisation af de underliggende aktiviteter. Risikoafdækning af erhvervmæssige aktiviteter ved finansielle kontrakter kan derfor nødvendiggøre en hensyntagen til og tilrettelæggelse efter de skattemæssige konsekvenser, herunder en hensyntagen til CFC-reglernes eventuelle betydning.

Selv hvis det antages, at der – baseret på realistiske forudsætninger – kunne påvises eksempler, hvor kontrakter indgået til afdækning af erhvervmæssige risici udløser en utilsigtet CFC-beskatning, som ikke kunne forventes undgået ved en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af transaktionerne, vurderes den adækvate konsekvens heraf i øvrigt at ville være en tilpasning af de foreslåede regler og ikke – som KPMG peger på – indførelse af en lavskatte- og substanstest. Det bemærkes, at en sådan substanstest vurderes at ville medføre en væsentlig svækkelse af de gældende værnsregler og et væsentligt mindreprovenu, der potentielt kan være i milliardklassen.